

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 11. travnja 2007.

Ne moemo za sebe zadržati veliku novost!

Draga braćo i sestre!

Našli smo se ponovno danas, nakon svečanih slavlja Uskrsa, na uobičajenom susretu srijedom, i elja mi je ponajviše svakome od vas ponoviti najsrdačnije čestitke. Na Uskrsnome bdjenju odjeknuo je navještaj: "Gospodin je uskrsnuo doista, aleluja!" Sada nam on sam govori: "Neću umrijeti - naviješta - nego ivjeti". Grešnicima kae: "Primate otpuštenje grijeha. Ja sam, zapravo, vaše otpuštenje". Svima ponavlja: "Ja sam uskrsnuće spasenja, Jaganjac rtvovan za vas, ja vaša otkupnina, ja vaš ivot, ja vaše uskrsnuće, ja vaše svjetlo, ja vaše spasenje, ja vaš kralj. Ja ću vam pokazati Oca" (Melitone di Sardi, *O Uskrsu*, 102-103).

Ovih dana liturgija podsjeća na različite susrete što ih je Isus imao nakon uskrsnuća: s Marijom Magdalenom i ostalim enama koje su išle na grob rano ujutro, na dan poslije subote; s apostolima koji su se u nevjerici okupili u dvorani Posljednje večere; s Tomom i drugim učenicima. Ta njegova razna ukazanja i za nas predstavljaju poziv da produbimo temeljnu poruku Uskrsa; potiču nas da ponovno prođemo duhovnim putem onih koji su susreli Krista i prepoznali ga onih prvih dana nakon uskrsnih događaja.

Evandelist Ivan pripovijeda da su Petar i on, kada su čuli vijest od Marije Magdalene, potrčali, gotovo kao na utrci, prema grobu (usp. *Iv 20,3s*). Crkveni Oci u tome njihovu brzom urenju prema praznome grobu vidjeli su poticaj na ono jedino opravdano natjecanje među vjernicima: utrku u traenju Krista. A što reći o Mariji Magdaleni? Plačući ostaje uz prazan grob s jedinom eljom da sazna kamo su odnijeli njezina Učitelja. Pronalazi ga i prepoznaje kada ju On zove imenom (usp.

Iv 20,11-18). I mi, ako traimo Gospodina jednostavnim i iskrenim duhom, susrest ćemo ga; dapače, On sam doći će nam ususret; dat će da ga prepoznamo, pozvat će nas po imenu, dat će nam da uđemo u nutrinu njegove ljubavi.

Danas, na srijedu u Uskrsnoj osmini, liturgija nam na razmatranje stavlja jedan drugi jedinstveni susret s Uskrsnim, onaj s dvojicom učenika iz Emausa (usp. *Lk* 24,13-35). Dok se neutješni zbog smrti svoga Učitelja vraćaju kući, Gospodin im postaje suputnik a da ga oni ne prepoznaju. Njegove riječi, kao komentar Svetoga pisma koje su ga se ticale, zapalile su srca dvojice učenika koji su od njega, kada su došli do svoga odredišta, zatražili da ostane. Kada, na kraju, On "uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše" (*Lk* 24,30), njihove se oči otvoriše. No, u istome tome trenu Isus je nestao pred njihovim očima. Prepoznali su ga, dakle, kada On nestaje. Komentirajući taj evanđeoski prizor, sv. Augustin primjećuje: "Isus lomi kruh, prepoznaju ga. Dakle, ne govorimo više da ne poznajemo Krista! Ako vjerujemo, poznajemo ga! Dapače, ako vjerujemo, onda ga imamo! Imali su Krista za svojim stolom, mi ga imamo u našoj duši!" Potom zaključuje: "Imati Krista u vlastitome srcu puno je više nego imati ga u vlastitome obitavalištu: Zapravo, naše nam je srce prisnije nego naša kuća" (Govor 232, VII, 7).

U proslavu Djelima apostolskim sveti Luka ustvrđuje da je uskrsli Gospodin "(apostolima) poslije svoje muke mnogim dokazima pokazao da je *iv*, četrdeset im se dana ukazivao" (1,3). Potrebno je dobro shvatiti: kada sveti pisac kaže da "se pokazao da je *iv*" ne eli reći da se Isus vratio u raniji *ivot*, kao Lazar. Uskrs što ga mi slavimo, primjećuje sveti Bernard, znači "prijelaz" a ne "povratak", jer se Isus nije vratio u ranije stanje, nego je "prešao granicu prema slavijem stanju". Zbog toga, dodaje, "sada, Krist je doista prešao u novi *ivot*" (usp. Govor o Uskrsu).

Mariji Magdaleni Isus je rekao: "Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uziđoh Ocu" (*Iv* 20,17). To je riječ koja nas iznenađuje, osobito ako ju usporedimo s onim što se, pak, događa s nevjernim Tomom. Tamo, u dvorani Posljednje večere, sam Uskrsli pokazuje ruke i rebra Apostolu kako bi ih dodirnuo i došao do sigurnosti da je to upravo On (usp. *Iv* 20,27). Dva prizora nisu u proturječju; naprotiv, prvi pomaže u razumijevanju drugoga. Marija Magdalena eljela bi ponovno imati svoga Učitelja kao ranije, smatrajući kri dramatičnim sjećanjem što ga valja zaboraviti. No, sada više nije moguće imati odnos s Uskrsnim koji bi bio čisto ljudski. Da ga se susretne, više se ne treba vratiti natrag, već se na novi način staviti u odnos s Njime: mora se ići naprijed! Ističe to i sveti Bernard: Isus "nas sve poziva na taj novi *ivot*, na taj *prijelaz*... Nećemo vidjeti Krista ako se okrećemo unatrag" (Govor o Uskrsu). To je ono što se dogodilo s Tomom. Isus mu pokazuje svoje rane ne da bi zaboravio kri, već da ga učini nezaboravnim i u budućnosti.

Upravo je prema budućnosti već usmjeren pogled. Zadaća učenika je svjedočiti smrt i uskrsnuće njegova Učitelja. Zbog toga Isus poziva svoga nevjernoga prijatelja da ga "dodirne": eli ga učiniti izravnim svjedokom svoga uskrsnuća. Draga braćo i sestre, i mi smo kao Marija Magdalena, Toma i drugi apostoli pozvani biti svjedoci Kristove smrti i uskrsnuća. Ne moemo za sebe zadržati veliku novost. Moramo je pružiti cijelome svijetu: "Vidjeli smo Gospodina!" (*Iv* 20,25). Neka nam

pomogne Djevica Marija da potpuno uivamo uskrsnu radost da bismo, poduprti snagom Duha Svetoga, postali sposobni širiti tu radost gdje god ivimo i radimo. Još jednom, sretan Uskrs svima!

Pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Posebno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike! Uskrsli Gospodin, koji je pobijedio smrt i pomirio nas s Ocem, ukazao se učenicima, učvrstio ih u vjeri i učinio ih svojim svjedocima. Neka njegovo uskrsnuće i blizina i vama budu trajni razlog radosti kroz sve dane ivota. Hvaljen Isus i Marija!